

Piotr Nitecki, *Biskupi kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 144 [w słowniku jako Monastyrski]

Manastyrski Antoni (14 VI 1803 – 17 XII 1869) biskup przemyski. Kształcił się w Stanisławowie, Lwowie i Wiedniu. Po święceniach w Wiedniu (1826) notariusz kurii, prefekt i ojciec duchowny seminarium we Lwowie, kanonik lwowski (1838), rektor Uniwersytetu Lwowskiego (1845), proboszcz katedry (1850) i wikariusz kapitulny archidiecezji lwowskiej (1858–1860). Prekonizowany biskupem przemyskim 28 IX 1863, sakrę biskupią przyjął 8 XI 1863, a rządy w diecezji objął 8 XII 1863. Dążył do odrodzenia religijnego diecezji, podniesienia poziomu moralnego duchowieństwa, rozwoju działalności charytatywnej i bractw kościelnych. Asystent tronu papieskiego (1867) i uczestnik Soboru Watykańskiego I.